

La Brutau, un ambiciós pla per a Sant Jaume de Llierca

L'Ajuntament està buscant inversors per al complex de "benestar" que vol fer a l'antiga filatura

S'hi preveuen, entre altres equipaments, una piscina pública, un hotel, un restaurant i espais de recerca d'abast nacional

El sostre de les naus i la característica xemeneia. R. E..

L'Ajuntament de Sant Jaume de Llierca s'ha marcat l'objectiu d'haver comprat la finca de l'antiga fàbrica tèxtil Brutau abans de finals d'any. Serà el primer pas per fer realitat el projecte de recuperació de l'emblemàtic complex industrial per transformar els prop de 17.000 metres quadrats que ocupa en uns espais dedicats al "benestar de les persones", una denominació molt genèrica per a unes instal·lacions que podrien incloure un hotel petit i un restaurant privats, una piscina pública i un espai de coworking. D'altra banda, a l'Ajuntament li agradaria que en el projecte s'impliqués una universitat per desenvolupar-hi activitats i recerca relacionades amb el benestar personal, en un sentit molt ampli: des de l'esport fins a la creativitat artística, passant per la cuina saludable, el paisatge, les teràpies o el turisme sostenible. No hi ha

encara una valoració econòmica, tot i que es dona per descomptat que es tractarà d'una suma important.

Es busquen inversors

Si bé una part dels edificis estan en bon estat, n'hi ha d'altres de molt deteriorats i, per tant, només en rehabilitació arquitectònica caldrà fer una forta inversió. En aquests moments s'està elaborant una memòria conceptual que ha de servir per captar inversors, tant públics com privats. En el projecte, que vol tenir una dimensió que vagi molt més enllà del poble i la comarca, hi participa de manera determinant la Fundació Lluís Coromina, de Banyoles, vinculada a la propietat.

Origen vallesà

Sant Jaume, que aleshores s'anomenava Palau de Montagut, era bàsicament agrícola quan el 1889 una petita fàbrica de fil del poble va ser adquirida pel matrimoni format per Bartomeu Terradas i Àngela Brutau, emparentats amb una família d'industrials vallesans de renom. En morir l'home, a principis del segle XX, la direcció de l'empresa va ser encomanada a un germà de la vídua i enginyer industrial, Jaume Brutau. A partir d'aquest moment, la filatura seria coneguda amb aquest cognom.

Arriba l'electricitat

En les dècades següents la filatura va agafar una envergadura notable i alhora es va anar modernitzant amb la tecnologia de l'època. Si en un principi l'energia provenia exclusivament de l'aigua del Fluvià (les canalitzacions encara es conserven i s'aprofiten per a diferents usos), aviat s'hi va incorporar l'electricitat. Com que no n'existia una xarxa de distribució, els Brutau van construir un central elèctrica a Vilallonga de Ter (encara hi és) i una línia

per conduir l'electricitat fins a la fàbrica. Va ser d'aquesta manera que l'electricitat va arribar a Sant Jaume, però també a altres municipis, com ara Olot. Per comercialitzar-la, es va crear una companyia a part, l'Elèctrica Brutau, ja desapareguda, però encara molt recordada a la Garrotxa.

A "la fàbrica", com coneixen la Brutau els més grans de Sant Jaume, hi van arribar a treballar més de 200 persones –mig poble, com qui diu– i la seva influència va ser determinant no només per a l'arribada de l'electricitat, sinó també perquè la Brutau va finançar la construcció de l'escola, la xarxa d'aigua potable i una part del creixement urbanístic del municipi durant la primera meitat del segle passat. La crisi de principis dels setanta va posar fi a la Brutau, que va tancar el 1978.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-08-2021, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2011479-la-brutau-un-ambicios-pla-per-a-sant-jaume-de-llierca.html>